

שירי ספרד

לאה גולדברג

א. עוברת-אורח

עוברת ארח

אחת מני רבים,

יורשת אלמונית

של נגידי-השיר -

שלהבת מות-מוקד

שורפת את עיני

ואני תיירת

רגלי נוגעות

באבן ארץ נכריה,

ואני מדפדפת בלוח שמות שונים:

אבן-גיבירול

ונונגרה

וגרסיה לורקה.

ג. בדרך לגרנדה

עוזבים בהרים

אלמים כהרים

וארץ-הרים

שחור

על הרקס.

אדמה חמה

ושמים קרים.

עוזבים ההרים בצל צפרים

שחורות.

צפרים שחורות

אילנות שחורים.

ואור על הרקס.

ד. בפאר ובעוני

בפאר ובעני ובשיר צוענים -

וחומות אדמות ובתים לבנים

והרים נמונים בשמים.

וכלי הנחשת כדם בוער.

זורמת נחשת כדם בוער,

ומגן דוד

מרמס רגלים.

נחשת זורמת כדם בוער,

נטלשים שעריד ואין שוער.

היושבת בעפר ובאבן

עטורת גנים,

מכנפת בת-שחוק, ועומת-פנים,

גרנדה.

ב. חג כל-הקדושים בטולדו

הולכים עורים ודופקים

במקלות לבנים על האבן.

ילדות פושטות יד

בבגדי חג נקיים -

ורד ותכלת.

מגדלים בשמים

וחיי האדם בארץ.

ואני גם פה גם שם,

חולת עני,

חולת יפי.

ה. אני דוברת אליך

אני דוברת אליך היום בלשוני,

גרנדה יפת השם,

כאלו עודך מבינה את ניבי העברי,

הלא תזכרי –

את בניך החורגים

את מקצב צעדך בלשוני –

הלא תזכרי?

עברך מפרפר ונחזק בשירי

ומי את לי ומי לך אני?

אנכי רק ראיתי פה בעברי

פרפר לכן גדול על פני שער אלהמברה.

זורם דם הנחשת ושואג כארי

דם אבותי במזמור עברי

חזכרות אבניך פרש גברי –

אבל מי את לי ומי לך אני?

אנכי רק ראיתי פה בעברי

פרפר לכן גדול

על פני שער אלהמברה.